

Stimate domnule Președinte UNITER,

Subsemnatul Ion Kivu, actor al Teatrului Odeon din București, membru al Uniunii Teatrale din România începând cu anul 2011, îmi exprim prin prezenta intenția de a candida pentru un mandat în cadrul Senatului (Consiliul Director) UNITER.

În cei peste 25 de ani de activitate pe scenele profesioniste din București și din țară (atât în sectorul independent, cât și în cel al instituțiilor sau organizațiilor de stat) am avut ocazia să iau parte la multiple etape și schimbări ce au marcat viața teatrului românesc, unele spre mai bine, altele spre mai rău. Am fost, așadar, până acum unul dintre beneficiarii programelor și inițiativelor UNITER, având, ca noi toți, așteptări mari, care unele s-au împlinit, altele încă nu, însă nu mai cred că o atare poziție unilaterală este constructivă. Ca atare, consider că este momentul să mă implic suplimentar în destinul breslei, având experiența și motivația necesare pentru a urmări, în eventualitatea că voi fi ales ca membru al Senatului, câteva puncte pe care eu le consider a fi „nevralgice” în peisajul teatral de astăzi:

- Implicarea UNITER în procesul legislativ, care ar trebui să culmineze cu adoptarea de către Parlamentul României a unei „Legi a Teatrelor” sau a unei „Legi-cadru” cuprinzătoare, modernă și echitabilă, care să răspundă realităților culturale, sociale și economice specifice acestei perioade pe care o traversăm;
- Implicarea mai activă a UNITER în susținerea valorilor sectorului independent, a micilor companii sau trupe de teatru, ce suferă grav pe de-o parte din cauza lipsei unei legislații clare în domeniu (a unei legi sistemice care să le încurajeze să-și desfășoare proiectele) și pe de altă parte din cauza tratării lor de către instituțiile consacrate de spectacole drept niște entități de rang inferior, uneori tolerate, dar adesea sabotate;
- Deschiderea unui dialog mai activ cu reprezentanții dramaturgiei actuale românești (și, la modul ideal, internaționale). Dramaturgia, ca specie, este eminemant văzută ca parte a literaturii, însă – aflându-se la confluența a două arte, consider că este imperios necesar ca dramaturgii să se antreneze profesional cot la cot cu ceilalți creatori de spectacol, astfel încât textele lor să fie valoroase nu doar din punct de vedere literar, ci și din punctul de vedere al teatralității lor, urmărind ca finalitate transformarea acestora în spectacole, pe scenă. De aceea, consider că ar fi foarte util un program cu mai multe proiecte „targetate”, care să antreneze scrierea dramatică. Constanta acestor proiecte fiind lucrul în echipe mixte (inclusiv sub formă de workshop-uri), unde colaborează regizori, actori (și alți practicieni ai scenei), alături de profesori de creative writing, cu scopul clar de a antrena dramaturgii în sensul pe care îl dorim și-l așteptăm cu toții: crearea unor texte *scenice*, nu doar *literare*.
- Sprijinirea unei direcții curajoase și inovative în ceea ce privește mijloacele de expresie teatrală, direcție pe care eu o văd ca pe una dintre puținele căi spre progres și aliniere la

standarde internaționale, pentru schimbarea peisajului teatral de la noi din țară, mult prea confortabil instalat în metode (cândva consacrate, dar astăzi învechite) în care, spre exemplu, dialogul artelor, sau al artei cu tehnologia, sunt încă privite cu lipsă de interes și deschidere;

- Implicarea în încurajarea dialogului între diferitele sectoare din artele spectacolului (dramaturgie, teatru radiofonic, teatru dramatic, teatru de animație, critică teatrală etc.);
- Sprijinirea unei direcții de apropiere, de conectare la metodele și modelele teatrale (atât artistice, cât și administrative) moderne din afara țării, atât în ceea ce le privește pe cele apropiate geografic și politic, europene, cât și în ceea ce le privește pe cele mai îndepărtate, de pe alte continente, aflate uneori la antipodi;
- Educarea mentalității preponderent conservatoare și corelarea abordărilor profesionale ale vechilor generații cu cele ale generațiilor noi; diminuarea gap-ului cultural și psihologic dintre cei acaparați de tradiție și cei orientați exclusiv către inovație și tehnologie;
- Antrenarea comunicării prin recalibrarea tipurilor de abordare a dialogului, a mijloacelor de conectare, a gestionării conflictelor și situațiilor de criză.

Consider că UNITER trebuie să funcționeze ca principalul pol (și forum) capabil să influențeze decisiv destinul artelor teatrale din România, iar Consiliul Director are misiunea de a proteja patrimoniul scenic pe care atâtea echipe de înalt profesionalism îl creează zi de zi, în toate colțurile țării. În cazul în care voi deveni membru în Senatul UNITER, vă asigur că voi reprezenta onest și energic interesele breslei noastre, punând pe primul loc evoluția continuă a teatrului românesc.

Cu mulțumiri,

Ion Kivu

Data: 25.09.2026